

De wachters

Ze stonden gapend aan ons bed
En keken toe hoe leeg we waren
Zonder hen.

We wentelden en wandelden
In dromen,
Landschap van lakens
Waaiend in de wind.

Ze stonden en ze zwegen
Met hun monden schreeuwend
In de stilte,

Ze ademden ons in en uit,
Ze waren ons reeds ver
Vooruit en bleven waar
We waren, stapvoets
Dichter bij onszelf,

Gespend onszelf en bindend
Als een veter van je hals
Ijl naar de mijne,

Zo liepen we ter plaatse.
We stapten in de ochtendvorm,
Onnadenkend,
En waren toen
Alweer op weg,
Waarheen, o totemtaal,

Iets naast ons bed
Dat op ons had gewacht
En dat in onze schoenen
Stond, zo zeker
Als een lot dat wacht.